

Γιώργος Αθανασιάδης → Δικηγόρος, Θεατρικός Συγγραφέας → e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ & ΕΛΛΗΝΩΝ ΖΩΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΤΟΤΕ

(Σήμερα και σε δύο συνέχειες, δε γράφω εγώ αλλά σας χαρίζω μια μικρή όμορφη ιστορία της αγαπημένης φίλης από την Ελλάδα και εξαιρετικής συγγραφέως Κας Μαρίας Χανιώτου από την Πάρο, με πολλή αγάπη και ευχές για ένα χαρούμενο 2017)

Γιώργος Αθανασιάδης

(Μέρος 1ο)

Η Μαρουλία έπινε μια ζεστή σοκολάτα να αντισταθμίσει την εσωτερική της πίκρα, με το να βλέπει το πλοίο απέναντί της και να μη μπορεί να ταξιδέψει. Όλοι ταξιδιώτες με βαλίτσες στο χέρι είχαν κωθεί στο πρώτο ζαχαροπλασείο να περιμένουν. Έτσι τους είπε κάποιος του λιμενικού όταν είδαν την αλυσίδα μπροστά στο «ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ».

«Τι ώρα είναι τώρα;» Ρώτησε μια κυρία;
«Εννιά και μισή» απάντησε η Μαρουλία. Και μέσα της ψέλλισε «Τουλάχιστον να ήξερα την καθυστέρηση να έρχομαι ακόμα λίγο ύπνο που σηκώθηκα χαράματα!»

Να φτάσει στην Πάρο ήθελε μεσημέρι να πει τα κάλαντα στην πολυαγαπημένη θεία της να προλάβει να την δει λιγάκι την ημέρα των Χριστουγέννων και πάλι πίσω στη δουλειά.

«Δεν είναι ώρα να πηγαίνουμε;»

«Μας είπε κατά τις δέκα. Άλλωστε από εδώ το βλέπουμε».

Ο φαντάρος σηκώθηκε, αφήνοντας πίσω του την κάβρα των εκνευρισμένων ταξιδιωτών. Όταν τον είδαν να προχωρά και κάποιος μικρός να μαζεύει την αλυσίδα, όλοι πετάχτηκαν με αδημονία. Η χαρά τους διαλύθηκε με μιας όταν άκουσαν από τον καπετάνιο. «Θα ξεκινήσουμε, αλλά μπορεί να φτάσουμε Σούνιο και να ξαναγυρίσουμε. Είναι άσπαστος ο καιρός».

Κανείς δεν τόλμησε ότι η Μαρουλία και ο στρατιώτης. Είχαν περιορισμένο χρόνο. Εφόσον ξεκινούσε το πλοίο θα το ριοκάριζαν. Και πράγματι έπαιξαν την ζωή τους κορώνα γράμματα. Όταν έφτασαν κάβο ντόρο δεν γινόταν παρά να κρατούνται γερά στο κάθισμά τους.

«Θαλασσόλυκοι εσείς!» Σχολίασε ο αξιωματικός όταν ζήτησε τα εισιτήρια τους. «Δεν θα φεύγαμε αν δεν είχαμε φορτηγά με ψάρια» απόσωσε και άφησε την ζαλισμένη Μαρουλία να προσπαθεί να κρατήσει σε πρεμία το στομάχι της. Με καθυστέρηση μιας ώρας έφτασε στο λιμάνι της Πάρου. Καλά τα κατάφερε το παλιό σκαρί, ο άγιος Γεώργιος μαζί τους.

Στο γεφύρι σηκώθηκε να ζητήσει από τον οδηγό να κατέβει. Το λεωφορείο του Ανουσάκη όσο καινούργιο και αν ήταν άφησε πίσω του σκόνη και ένα βρυχηθμό. Άνοιξε το βήμα της. Η έκπληξη δεν θα είχε αξία αν δεν προλάβαινε την θεία στο κρεβάτι. Δεν παρέκλινε του προγράμματος καθόλου. Θα ξε-

κινούσε για τα ζώα. Πήρε τον χωματόδρομο όσο πιο γρήγορα μπορούσε άφησε πίσω της το Καμπί, χωρίς να σταματήσει να πηγαίνει τρέχοντας ακόμα και όταν έφτασε στα γνωστά χωράφια της αγαπημένης της Ανερανζιάς. Πηδούσε τοίχους με την ορμή των νιάτων, έβγαζε και έβαζε φρύγανα στις απαντές, έκοβε δρόμο από τα χιλιοπερπατημένα χώματα να φτάσει όσο πιο γρήγορα γινόταν. Μόνο στην καλουριά σταμάτησε μια στιγμή να δει αν το πηγάδι είχε βάλει εφέτος νερό. Έριξε και μια ματιά στη στερνούλα μη και είχε παγιδευτεί κάποιο πουλάκι και περίμενε βρεγμένο όπως τότε το δεκάχρονο κορίτσι να το σώσει. «Μπράβο στη θεία δεν αφήνεις νερό» μονολόγησε και συνέχισε την πορεία της. Πλέον έβλεπε την κατοικία των ευτυχισμένων καλοκαιρινών διακοπών στα παιδικά της χρόνια. Ένα όρκο είχε κάνει και τον κρατούσε. «Δεν θα σας ξεχάσω ποτέ θεία» είχε υποσχεθεί όταν την αποχαιρετούσε στις τελευταίες της διακοπές του γυμνασίου. «Θα μας ξεχάσεις μωρέ τώρα που θα σπουδάσεις, μετά θα πιάσεις δουλειά πάνε αυτά που ξέραμε» είχε πει κρατώντας το δάκρυ η θεία. «Στερνοπαίδι της» την έλεγε και το καυχιόταν η Μαρουλία για την άδολη αγάπη της θείας. Να τώρα η μεγάλη ελιά, οι κότες ακόμα δεν έχουν αρχίσει να σκαρφαλώνουν να τσιτάξουν. Είχε ακόμα χρόνο. Μια μαύρη μπάλα εκτοξεύτηκε από τον πετρόχτιστο περίβολο της ελιάς και έτρεχε προς εκείνη. «Αράπη μου» φώναξε με όση δύναμη είχε και τον άρπαξε στην αγκαλιά της. Σκύλος και άνθρωπος ένα χαρούμενο δεμάτι. Τον άφησε να της γλύφει τα χέρια, να χοροπηδά δίπλα της, να μην την αφήνει να κάνει βήμα. Γονάτισε να μπορεί να την απολαύσει καλύτερα με τα ποδαράκια του σφιχτά στον ένα και τον άλλον ώμο της.

«Πάμε τώρα στη θεία» είπε και ξεκίνησε αργά με το

τετράποδο φίλο της.

«Σουτ μη γαυγίζεις τόσο θα μου καλάσεις την έκπληξη». Μίλησε σιγανά να τον αποσπάσει από το χαρούμενο δυνατό γαύγισμα. Το πορτέλο γυρτό σημάδι πως ήταν μέσα η θεία. Έβγαλε όσο πιο ήρεμα μπορούσε το κουδουνάκι της και άρχισε. «Καλή ημέρα άρχοντες αν είναι ορισμός σας Χριστού την θεία γέννηση να μπω στον αρχοντικό σας. Χριστός γενάτε σήμερα εν» δεν πρόλαβε να αποσώσει τον στίχο η θεία είχε πεταχτεί έξω με μια διάπλατη αγκαλιά.

«Μαρουλία μου ποιος άνεμος σε έφερε ως εδώ;»

«...Εν Βηθλεέμ την πόλη, οι ουρανοί αγάλλονται χαίρει η φύση όλη» συνέχιζε χαρούμενα η Μαρουλία καθώς ήταν στον κόρφο της θείας. Ο αράπης εξακολουθούσε να απαιτεί τα χάρδια της, θυμωμένος που έκλεψε η θεία την προσοχή της μικρής του φίλης.

«Πράγματι άνεμος με έφερε. Όμως Παραλίγο να με κάνει να μην έρθω».

«Λύσσαξε παιδί μου. Μάζεψα όλα τα τεντζερέδια να μην τα κατρακυλά κάτω στην μπλαούντα. Να σου φτιάξω φασκόμπλο θα έχεις ξεπαγιάσει».

«Καλά είμαι τώρα. Έτρεχα τόσο πολύ που δεν κατάλαβα το κρύο».

Η θεία δίπλωσε το χραμάκι της, έσιαξε το κότσο της ξανά με τις φουρκέτες και άνοιξε το φανάρι. Πάντα είχε την προσμονή από παιδί τι θα έβγαζε από εκεί.

«Λες και το ξερα. Φούρνισα χτες και έφτιαξα γιαουρτόπιτα. Έλεγα πού νάνε η μικρή μου πού της αρέσει;»

«Και να'μαι θεία. Εμ! Ήξερα τι γίνεται εδώ θα άφηνε τέτοια ευκαιρία! Έκανες και μαλακά παξιμαδάκια;»

«Βέβαια. Έλα να βουτήξεις στο ζεστό σου». Μιλούσε ενώ άναβε την φιού με ένα φρυγανάκι να πάρουν τα κάρβουνα. Ο αράπης στρογγυλοκάθισε στα πόδια της και ούτε λόγος η θεία να τον στείλει έξω. Ήξερε την αγάπη τους.

«Ζει ακόμα θεία. Θυμάσαι πως λέγαμε δεν θα την βγάλει;»

Ανιψιά και θεία με ένα ζεστό φασκόμπλο προσπαθούσαν να ζεστάνουν τα χέρια τους στο φλιτζάνι. «Πώς είχε γίνει έτσι το καψερό βρε θεία!»

«Αφού ήταν μέρες νηστικό, πού το άφησαν και αυτοί χριστιανοί! Να μου πουν 'Έλα Κούλα πάρτο με τα δικά σου' όχι το παράτησαν να ψοφήσει».

Συνεχίζεται...

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
- ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ**

**Australian
registered Greek
Lawyer entitled
to practice Greek Law**

Το γραφείο μας σε συνεργασία και με τη Δικηγόρο του Σύνδευ ΑΘΗΝΑ ΤΟΥΡΙΚΗ (ATHENA TOURIKIS) - SOLICITOR αναλαμβάνουμε την διεκπεραίωση των υποθέσεων σας στην Ελλάδα και την Αυστραλία.

•Θέματα κληρονομιών, αποδοχές, διανομές περιουσιών και σύνταξη διαθηκών στην Ελλάδα και την Αυστραλία.
•Γονικές Παροχές, θέματα ασφάλισης και συνταξιοδοτικά στην Ελλάδα.
•Τακτοποίηση με συνεργάτες λογιστές στην Ελλάδα των φορολογικών σας θεμά-

των - Ελληνική υπηκοότητα και ελληνικά διαβατήρια.
•Κάθε είδους μεταβίβαση ακινήτων, πώληση, αγορά κ.λπ. στην Ελλάδα.
•Πληρεξούσια για την Ελλάδα για οποιοδήποτε θέμα υπάρχει ανάγκη.
•Εκδοση ΑΦΜ, ΑΜΚΑ και κλειδαριθμού κα-

θώς και διορισμό φορολογικού αντικλήτου στην Ελλάδα - Υπαγωγή κατοίκων εξωτερικού στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. στην Αθήνα.
•Πλήρης ενημέρωση σχετικά με τα φορολογικά σας θέματα και τις τυχόν οφειλές σας σε σχέση με την περιουσία σας στην Ελλάδα όπου και αν βρίσκεται εκεί.

Βρισκόμαστε ΕΔΩ στην Αυστραλία για οποιοδήποτε θέμα σας απασχολεί στην Ελλάδα.

Επικοινωνήστε μαζί μας Tel: 0421 969 172, (02) 9261 3144, e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

Διεύθυνση: 377-383 Sussex St. (Suite 4, Level 5), SYDNEY, NSW 2000